

יום ה' לאז' בשבת תשנ"ח (12 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

בפרק 'אהבה' מלמדינו אלי' (פרק ז', משנה כב'):
 רב' אלעזר בן עזרי' היה אומר: כל שמכאן מרובה מעל'ו,
 כמה הוא צומח? זאין, לענפ'ו מרובין ושורט'ו מעט'ן ופריו באה
 ועוקר'ו ופוכ'ו ע' פניו ... אבל כל שמעל'ו מרובין ממכאן
 כמה הוא צומח? זאין לענפ'ו מעט'ן ושורט'ו מרובין - לאפילו כל
 הריאות שבדולס באה ונולק'ו בו, אין מל'ל'ן אוו' מתק'ו.

כאילו, אור לערב לג' קורט, פרט' יתרו:
 יבוצ' גונ' מסב' ל'סעור' יגרו' באכיל'ה, בלג'ה ובש'רה.
 מעמ' מנהיג קצום זה, כחוב' למפני שפירט'ני (יגרו) נכבדו
 ע'ל'ה **הצבר'ו**, והגור' צומח זכ'ה, שנאמר: **מורשה קהלת 'עקב'**
 וצ'ט'ו מל'ל'ן: אל תקרא מורשה אלא מאונ'סה.
 הסעור'ה באה, א'ק'א, ל'הב'ס אג' שמח' מ'גן גור'.

יום, הל'ג גרצ"ט (1939), ה'עדה אונ'ר המעפ'ל'ים הראש'נה -
 "ארכ'מזכ'י ראוי' הארץ".

הל'ג, הל'ג גרצ"ט (1949), נש'א'י הראש'ין של מ'ז'ג' י'הואל,
 פרופ' א"ס ו"צמ, נשכ'ס אמון'ס למ'ז'נה.

כפי שנזכר לעיל, הל'ג אנו קוראים אג' עשרת הדברות
 בפרט "תרו". כל הציבור הראש'וני: **"אנכי ה' אלוך'ך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. ... "** אומר ה' לפת' כהן':
 "הי'בור 'אנכי' נאמר בלשון יג'ז לפ' שהכרה האלוף'ה והל'ג
 יכול'ו והל'גתו על בור'ה העולם, אין יכול'ו להיות שו'ג אצל
 אדם. כל אחר מ'ג'ן ומל'ג' כל' לפ' כול'ו ה'הואל, לפ' יצ'עור'ו
 בגור'ה ועב'ור'ג-הל'ס שלו, וממילא ה'גה לפ' י'ה'נה אחר
 ג'אנכ' ...

יום נעים ושבט שלום!

1703 כניסת שבת:

1802 צאת השבת: